

РЕШЕНИЕ

№ 2803

гр. София, 27.04.2022 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, VI КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ,
в публично заседание на 18.02.2022 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Евгения Иванова

ЧЛЕНОВЕ: Маруся Йорданова

Цветанка Паунова

при участието на секретаря Кристина Алексиева и при участието на прокурора Моника Малинова, като разгледа дело номер **542** по описа за **2022** година докладвано от съдия Евгения Иванова, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл.63, ал.1 от Закона за административните нарушения и наказания (ЗАНН), във вр. с чл.208 и сл. от Административно-процесуалния кодекс (АПК).

Образувано е по касационна жалба на П. Е. Л. с ЕГН [ЕГН] от [населено място] [улица] чрез адв. В. Т. , срещу Решение № 20204464 от 30.09.2021 г. постановено по НАХД № 16080 / 2019 г. по описа на Софийски районен съд, 105-ти състав, потвърждаващо Наказателно постановление (НП) № 19-4332-016617 от 02.09.2019 г., издадено от началника на сектор 03 „Административно обслужване” в отдел „Пътна полиция” (ОПП) при Столична дирекция на вътрешните работи (СДВР), с което на жалбоподателя са наложени административни наказания: (1) „глоба” в размер на 20 (двадесет) лева на основание чл. 185 от Закона за движението по пътищата (ЗДвП) за нарушение по чл. 70, ал. 3 от ЗДвП; (2) „глоба” в размер на 50 (петдесет) лева на основание чл. 183, ал. 4, т. 6 от ЗДвП за нарушение по чл. 104А от ЗДвП; и (3) „глоба” в размер на 200 (двеста) лева и „лишаване от право да управлява МПС” за четири месеца на основание чл. 175, ал. 1, т. 4 от ЗДвП за нарушение по чл. 103 от ЗДвП . Касаторът твърди, че обжалваното решение е незаконосъобразно, неправилно и необосновано, постановено при неправилно интерпретиране на фактите по делото и едностранно съобразяване на свидетелските показания. Доводите изложени в касационната жалба касаят главно нарушението по чл. 103 от ЗДвП , за което е

наложена „глоба” в размер на 200 (двеста) лева и „лишаване от право да управлява МПС” за четири месеца на основание чл. 175, ал. 1, т. 4 от ЗДвП . Посочва се ,че касаторката не е възприела ясно сигнала на полицейския орган , тъй като същия бил подаден в нарушение на чл.170 ал.3 от ЗДвП и чл.207 от ППЗДвП. Прави възражение за маловажност на нарушение и моли за отмяна на НП или намаляване на това наказание до минималния размер от 50лв на глобата и 1 м срок за лишаване от правоуправление.

В съдебно заседание, касаторът, се явява лично и с адв. Т.,поддържайки касационната жалба .

Ответникът – СДВР отдел „ПП“ не се представлява и не изразява становище по същество на спора.

Прокурор от Софийска градска прокуратура изразява становище за неоснователност на подадената касационна жалба.

Административен съд София – град, VI касационен състав, като се запозна с обжалваното съдебно решение, съобрази доводите и възраженията на страните и обсъди наведените касационни основания и тези по чл. 218, ал. 2 от АПК, намира за установено от фактическа и правна страна следното:

Касационната жалба е подадена в срока по чл. 211, ал. 1 от АПК, във вр.с чл. 63, ал. 1, изр. второ от ЗАНН и от надлежна страна, която има право и интерес от обжалването, поради което е процесуално допустима и следва да бъде разгледана досежно нейната основателност.

Предмет на съдебен контрол в производството пред СРС е Наказателно постановление № 19-4332-016617 от 02.09.2019 г., издадено от началника на сектор 03 „Административно обслужване” в отдел „Пътна полиция” (ОПП) при Столична дирекция на вътрешните работи (СДВР), с което на жалбоподателя са наложени административни наказания: (1) „глоба” в размер на 20 (двадесет) лева на основание чл. 185 от Закона за движението по пътищата (ЗДвП) за нарушение по чл. 70, ал. 3 от ЗДвП; (2) „глоба” в размер на 50 (петдесет) лева на основание чл. 183, ал. 4, т. 6 от ЗДвП за нарушение по чл. 104А от ЗДвП; и (3) „глоба” в размер на 200 (двеста) лева и „лишаване от право да управлява МПС” за четири месеца на основание чл. 175, ал. 1, т. 4 от ЗДвП за нарушение по чл. 103 от ЗДвП .

Доколкото се иска отмяна на цялото НП , а са изложени доводи и касац.основания само за нарушението по чл. 103 от ЗДвП ,съдът ще изложи мотиви само в тази част на оспореното НП , а в останалата намира оспореното пред СРС наказателно постановление за правилно и законосъобразно.

Разпоредбата на чл. 103 от ЗДвП , регламентира че при подаден сигнал за спиране от контролните органи водачът на пътно превозно средство е длъжен да спре плавно в най-дясната част на платното за движение или на посоченото от представителя на службата за контрол място и да изпълнява неговите указания.

За да изпълни това задължение обаче водача на МПС след да е възприел ясно и недвусмислено подадения към него сигнал . Начина по който следва да се осъществи спирането на лекия автомобил ,с който се твърди че е извършено нарушение е разписан в чл.170 ал.3 от ЗДвП. При спиране на пътно превозно средство за проверка или за оказване на съдействие служителят от органите за контрол подава своевременно ясен сигнал със стоп-палка. През нощта сигналът за спиране може да бъде подаден и с описваща полукръг червена светлина. Униформен полицай може да спира пътните превозни средства и чрез подаване на сигнал само с ръка. Сигнал за

спиране може да бъде подаден и от движещ се полицейски автомобил или мотоциклет. Този въпрос не е изследван нито от АНО нито от въззивния съд, за да се приеме, че П. Е. Л. умишлено не е спряла на подадената стоп-палка от контролния орган и е целяла избягване на проверката. Следователно по делото не се доказва субективната съставомерност на деянието, описано в НП № 19-4332-016617 от 02.09.2019 г., поради което вменената отговорност за това деяние следва се отмени.

Не е установено по безспорен начин, че полицейските органи са предприели „преследване“ на автомобила на касаторката, нито е установено впоследствие къде и след колко време е спрял последния. Несериозно е районния съдия да прави изводи за съставомерност на нарушението на база предположения и житейска логика, предвид твърденията на свидетелите, че е имало автомобил, който е спрял непосредствено след жалбоподателката, като е искал да окаже съдействие и това обстоятелство „житейска логично оправдава“, че свидетелите в по-късен момент са предприели преследване на автомобила на жалб. Л. и в по-късен момент са установили автомобила и са предприели действия по съставяне на акт за установяване на административно нарушение за възприетите от тях обстоятелства.

Следва да се отбележи, че касационната инстанция не е съдебна инстанция, която непосредствено събира, проверява и анализира доказателства, поради което не може да установява нови фактически положения, различни от включените в предмета на доказване факти и обстоятелства, приети за установени от въззивната инстанция. Затова въпроса как е подаден сигнала не следва да се изследва от настоящата касац. инстанция

Като е стигнал до погрешния извод, че НП № 19-4332-016617 от 02.09.2019 г., издадено от началника на сектор 03 „Административно обслужване“ в отдел „Пътна полиция“ (ОПП) при Столична дирекция на вътрешните работи в частта, с която на П. Е. Л. е наложена „глоба“ в размер на 200 (двеста) лева и „лишаване от право да управлява МПС“ за четири месеца на основание чл. 175, ал. 1, т. 4 от ЗДвП за нарушение по чл. 103 от ЗДвП е правилно и законосъобразно, СРС е постановил неправилно решение, което следва да се отмени в тази му част. Водим от горното, Административен съд София-град, VI касационен състав

Р Е Ш И:

ОТМЕНЯ Решение № 20204464 от 30.09.2021 г. постановено по НАХД № 16080 / 2019 г. по описа на Софийски районен съд, 105-ти състав, потвърждаващо Наказателно постановление (НП) № 19-4332-016617 от 02.09.2019 г., издадено от началника на сектор 03 „Административно обслужване“ в отдел „Пътна полиция“ (ОПП) при Столична дирекция на вътрешните работи (СДВР), с което на П. Е. Л. е наложена „глоба“ в размер на 200 (двеста) лева и „лишаване от право да управлява МПС“ за четири месеца на основание чл. 175, ал. 1, т. 4 от ЗДвП за нарушение по чл. 103 от ЗДвП и вместо него постановява:

ОТМЕНЯ Наказателно постановление № 19-4332-016617 от 02.09.2019 г., издадено от началника на сектор 03 „Административно обслужване“ в отдел „Пътна полиция“ (ОПП) при Столична дирекция на вътрешните работи (СДВР), с което на П. Е. Л. е наложена „глоба“ в размер на 200 (двеста) лева и „лишаване от право да управлява МПС“ за четири месеца на основание чл. 175, ал. 1, т. 4 от ЗДвП за нарушение по чл. 103 от ЗДвП

ОСТАВЯ В СИЛА Решение № 20204464 от 30.09.2021 г. постановено по НАХД № 16080 / 2019 г. по описа на Софийски районен съд, 105-ти състав в останалата част. Решението е окончателно и не подлежи на обжалване и протест.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: 1.

2.